

ΕΤΟΣ 66ον

11 Φεβρουαρίου 2018

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 6 (3376)

Η ΠΙΟ ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΗ ΚΡΙΣΗ

Συχνά λέγεται ότι ο Χριστιανισμός είναι η θρησκεία της αγάπης. Η διδασκαλία όμως του Χριστού δεν έχει καμία σχέση με μία άοριστη αγαπολογία. Στο σημερινό Ευαγγέλιο της Κρίσεως, ο Χριστός μιλάει πολύ συγκεκριμένα για τό ποιός είναι ο σκοπός της αγάπης και πώς Έκείνος έννοει τήν αγάπη.

Ό σκοπός της αγάπης

Γιά τόν Χριστό η άσκηση της αγάπης δεν έχει απλώς σκοπό τήν κοινωνική δικαιοσύνη ή τήν όργάνωση φιλανθρωπικών προγραμμάτων. Δεν περιορίζεται στή μείωση της πείνας, της φτώχειας, του πόνου ή της μοναξιάς των ανθρώπων.

Σκοπός της αγάπης είναι νά κάνει ο άνθρωπος τόπο νά έρθει ο Χριστός νά ένθρονιστεί στήν καρδιά του. Η άσκηση της αγάπης έχει σκοπό νά μās κάνει μετόχους της Βασιλείας του ένός άληθινού Θεού· ένός Θεού πολύ συγκεκριμένου, ο Όποιος –όντας η πηγή της άληθινής αγάπης– προσέλαβε ανθρώπινη σάρκα και μπήκε στήν ανθρώπινη ιστορία, για νά μās χαρίσει, με τόν Σταυρό, τήν Άνάσταση και τήν Άνάληψή του, τήν «άπό καταβολής κόσμου» για έμās έτοιμασμένη Βασιλεία του. Πρόκειται για μετοχή σε μία Βασιλεία πού άρχίζει έδω και τώρα με τήν ένσωμάτωσή μας στήν Έκκλησία του, και πού δεν χαρακτηρίζεται απλώς άπό τήν άπουσία «πόνου, λύπης και στεναγμού», αλλά βιώνεται ως «άπέραντη ήδονή αυτών πού βλέπουν άκατάπαστα τό άρρητο κάλλος του Προσώπου του».

Αυτή τήν άπερίγραπτη δόξα και χαρά θά τή στερηθούν όχι μόνο οι δολοφόνοι, οι πόρνοι, οι ψευτες και γενικά όσοι άδίκησαν κάποιον, αλλά και εκείνοι πού άμέλησαν νά καλλιιεργήσουν τή θεοποιό αγάπη, ήέει ο Μέγας Βασίλειος. Μία τέτοια άμέλεια είναι άρκετή για νά κατατάξει τόν άνθρωπο στα «έριφια» και νά τόν πετάξει στο «έξώτερο σκότος», μακριά άπό τό φως της αγάπης του Θεού. Έπομένως δεν βάζει ο Θεός κανέναν στήν κόληση, αλλά ο

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Ματθ. κε' 31-46)

Ἡ τελική κρίσις

Εἶπεν ὁ Κύριος: Ὅταν ἔλθῃ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐν τῇ δόξῃ αὐτοῦ, καὶ πάντες οἱ ἅγιοι Ἄγγελοι μετ' αὐτοῦ, τότε καθίσει ἐπὶ θρόνου δόξης αὐτοῦ, καὶ συναχθήσονται ἔμπροσθεν αὐτοῦ πάντα τὰ ἔθνη, καὶ ἀφοριεῖ αὐτούς ἀπ' ἀλλήλων, ὥσπερ ὁ ποιμὴν ἀφοριεῖ τὰ πρόβατα ἀπὸ τῶν ἐρίφων· καὶ στήσει τὰ μὲν πρόβατα ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ, τὰ δὲ ἐρίφια ἐξ εὐωνύμων. Τότε ἐρεῖ ὁ Βασιλεὺς τοῖς ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ· Δεῦτε οἱ εὐλογημένοι τοῦ Πατρὸς μου, κληρονομήσατε τὴν ἡτοιμασμένην ὑμῖν βασιλείαν ἀπὸ καταβολῆς κόσμου. Ἐπεινάσα γάρ, καὶ ἐδώκατέ μοι φαγεῖν· ἐδίψησα, καὶ ἐποτίσατέ με· ξένος ἦμην, καὶ συνηγάγετέ με· γυμνός, καὶ περιεβάλετέ με· ἡσθένησα, καὶ ἐπεσκέψασθέ με· ἐν φυλακῇ ἦμην, καὶ ἤλθετε πρὸς με. Τότε ἀποκριθήσονται αὐτῷ οἱ δίκαιοι, λέγοντες· Κύριε, πότε σε εἶδομεν πεινῶντα καὶ ἐθρέψαμεν; ἢ διψῶντα καὶ ἐποτίσαμεν; πότε δὲ σε εἶδομεν ξένον καὶ συνηγάγομεν; ἢ γυμνόν καὶ περιεβάλομεν; πότε δὲ σε εἶδομεν ἀσθενῆ, ἢ ἐν φυλακῇ, καὶ ἤλθομεν πρὸς σέ; Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Βασιλεὺς, ἐρεῖ αὐτοῖς· Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἐφ' ὅσον ἐποιήσατε ἐνὶ τούτων τῶν ἀδελφῶν μου τῶν ἐλαχίστων, ἐμοὶ ἐποιήσατε. Τότε ἐρεῖ καὶ τοῖς ἐξ εὐωνύμων· Πορεύεσθε ἀπ' ἐμοῦ οἱ κατηραμένοι εἰς τὸ πῦρ τὸ αἰώνιον, τὸ ἡτοιμασμένον τῷ διαβόλῳ καὶ τοῖς ἀγγέλοις αὐτοῦ. Ἐπεινάσα γάρ, καὶ οὐκ ἐδώκατέ μοι φαγεῖν· ἐδίψησα, καὶ οὐκ ἐποτίσατέ με· ξένος ἦμην, καὶ οὐ συνηγάγετέ με· γυμνός, καὶ οὐ περιεβάλετέ με· ἀσθενής καὶ ἐν φυλακῇ, καὶ οὐκ ἐπεσκέψασθέ με. Τότε ἀποκριθήσονται αὐτῷ καὶ αὐτοί, λέγοντες· Κύριε, πότε σε εἶδομεν πεινῶντα, ἢ διψῶντα, ἢ ξένον, ἢ γυμνόν, ἢ ἀσθενῆ, ἢ ἐν φυλακῇ, καὶ οὐ διηκονήσαμεν σοι; Τότε ἀποκριθήσεται αὐτοῖς, λέγων· Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἐφ' ὅσον οὐκ ἐποιήσατε ἐνὶ τούτων τῶν ἐλαχίστων, οὐδὲ ἐμοὶ ἐποιήσατε. Καὶ ἀπελεύσονται οὗτοι εἰς κόλασιν αἰώνιον, οἱ δὲ δίκαιοι εἰς ζωὴν αἰώνιον.

ἄνθρωπος πάει ἀπὸ μόνος του, ὅταν –λόγω τῆς ἄρνησής του νά ἀγαπήσει τὸν συνάνθρωπό του– ἀρνεῖται τελικὰ τὸν Θεό καὶ ἀνοίγει πόρτα στὸν μισάνθρωπο διάβολο.

Ὁ τρόπος τῆς ἀγάπης

Ἐξίσου πολὺ συγκεκριμένα μιλάει ὁ Χριστὸς γιὰ τὸ πῶς ἐννοεῖ τὴν ἀγάπην. Ἰαφνιάζει ἀκόμα κι αὐτοὺς πού μπαίνουν στὴ Βασιλεία του, ὅταν ἴδει ὅτι θά ἤθελε νά βλέπουν στὰ πρόσωπα αὐτῶν, στοὺς ὁποίους προσφέρουν τὴν ἀγάπην τους, Αὐτὸν τὸν ἴδιο. Ἡ συγκλονιστικὴ αὐτὴ ταύτιση τοῦ Θεανθρώπου Χριστοῦ μέ τὸν πεινασμένο, τὸν διψασμένο, τὸν γυμνόν, τὸν ἄρρωστο, τὸν φυλακισμένο καὶ γενικά κάθε ἀναγκασμένο ἄνθρωπο, δίνει στὴν ἐκ μέρους μας ἀσκηση τῆς ἀγάπης σωτήριες καὶ αἰώνιες διαστάσεις, καὶ φυσικά τὴ διακρίνει ἀπὸ κάθε ἄλλη ἐγκόσμια φιλιανθρωπία ἢ ἀητρομισμὸ.

Μάλιστα, δίνει ἀξία ὁ Χριστὸς καὶ στὴν ἐλάχιστη καὶ πιὸ ἀδάπανη προσφορὰ ἀγάπης, ὅπως εἶναι ἡ ἀπλή ἐπίσκεψη σὲ ἄρρωστο ἢ φυλακισμένο. Κοίτα,

Μετάφραση τῆς Εὐαγγελικῆς περικοπῆς

Εἶπεν ὁ Κύριος: «Ὅταν δέ ἔλθῃ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου μέ ὄλνν του τὴν δόξαν καὶ ὄλοι οἱ ἄγγελοι μαζί του, τότε θά καθῆσῃ εἰς τὸν θρόνον τῆς δόξης του καὶ θά μαζευθοῦν ἐνώπιόν του ὄλα τὰ ἔθνη καὶ θά χωρίσῃ τοὺς μὲν ἀπὸ τοὺς δέ, ὄπως ὁ βοσκὸς χωρίζει τὰ πρόβητα ἀπὸ τὰ κασιόκια, καὶ θά τοποθετήσῃ τὰ μὲν πρόβητα πρὸς τὰ δεξιά του, τὰ δέ κασιόκια πρὸς τὰ ἀριστερά του. Τότε θά πῆ ὁ βασιλεὺς εἰς ἐκεῖνους πού θά εἶναι πρὸς τὰ δεξιά, “Ἐλάτε οἱ εὐλογημένοι τοῦ Πατέρα μου, κληρονομηστε τὴν βασιλείαν, ἡ ὄποία εἶναι ἐτοιμασμένη γιὰ σὰς ἀπὸ τὸν καιρὸν τῆς δημιουργίας τοῦ κόσμου. Διότι ἐπέινασα καὶ μοῦ ἐδώκατε νά φάγω, ἐδίψασα καὶ μ’ ἐποίησατε, ξένος ἤμουν καὶ μ’ ἐπήρατε εἰς τὸ σπίτι, γυμνὸς ἤμουν καὶ μ’ ἐνδύσατε, ἀρρώστια καὶ μ’ ἐπισκεφθήκατε, εἰς τὴν φυλακὴ ἤμουν καὶ ἤλθατε σ’ ἐμέ”. Τότε θά τοῦ ἀποκριθοῦν οἱ δίκαιοι καὶ θά ποῦν, “Κύριε, πότε σέ εἶδαμε νά πεινῆς καὶ σ’ ἐθρέψαμε; ἢ νά διψῆς καὶ σ’ ἐποίησαμε; Πότε δέ σέ εἶδαμε ξένον καὶ σ’ ἐπήραμε εἰς τὸ σπίτι ἢ γυμνὸν καὶ σ’ ἐνδύσαμε; Πότε σέ εἶδαμε ἀρρωστον ἢ φυλακισμένον καὶ ἤλθαμε σ’ ἐσέ;”. Ὁ βασιλεὺς θά ἀπαντήσῃ καὶ θά τοὺς πῆ, “Ἀλήθεια σὰς λέγω, ὄ,τι ἐκάνατε εἰς ἕνα ἀπὸ τούτους τοὺς ἀσήμαντους ἀδελφούς μου, σ’ ἐμέ τὸ ἐκάνατε”. Τότε θά πῆ καὶ σ’ ἐκεῖνους, πού θά εἶναι πρὸς τὰ ἀριστερά, “Φύγετε ἀπ’ ἐμέ, καταραμένοι, στήν αἰωνία φωτιά, πού ἔχει ἐτοιμασθῆ διὰ τὸν διάβολον καὶ τοὺς ἀγγέλους του, διότι ἐπέινασα καὶ δέν μοῦ ἐδώκατε νά φάγω, ἐδίψασα καὶ δέν μ’ ἐποίησατε, ξένος ἤμουν καὶ δέν μ’ ἐπήρατε εἰς τὸ σπίτι, γυμνὸς ἤμουν καὶ δέν μ’ ἐνδύσατε, ἀσθενῆς ἤμουν καὶ φυλακισμένος καὶ δέν μ’ ἐπισκεφθήκατε”. Τότε θά ἀποκριθοῦν καὶ αὐτοὶ καὶ θά ποῦν, “Κύριε, πότε σέ εἶδαμε νά πεινῆς ἢ νά διψῆς καὶ νά εἶσαι ξένος ἢ γυμνὸς ἢ ἀσθενῆς ἢ φυλακισμένος καὶ δέν σέ ὑπηρετήσαμε;”. Τότε θά ἀποκριθῆ εἰς αὐτοὺς καὶ θά πῆ, “Ἀλήθεια σὰς λέγω, ὄ,τι δέν ἐκάνατε εἰς ἕνα ἀπὸ τοὺς ἀσήμαντους τούτους, οὔτε εἰς ἐμέ ἐκάνατε”. Καὶ αὐτοὶ θά μεταβοῦν εἰς κόλασιν αἰώνιον, οἱ δέ δίκαιοι εἰς ζωὴν αἰώνιον».

(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθηγ. Β. Βέλλη, Ἀρχιμ. Εὐ. Ἀντωνιάδου, Ἀμ. Ἀλιβιζάτου, Γερ. Κοινιδάρη, Ἐκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ)

ἤλξει ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος, πόσο ἐλαφρά εἶναι αὐτὰ πού ζητάει: Δέν εἶπε ἤρθατε καὶ μέ βγάλατε ἀπὸ τῆ φυλακῆ οὔτε εἶπε ἤμουν ἀρρωστος καὶ μέ κάνατε καλῶ· ἀλλὰ ἀπλῶς ἤρθατε καὶ μέ ἐπισκεφθήκατε. Δυστυχῶς ὄμως, καὶ αὐτὰ τὰ ἐλαφρά, συχνά ἡ ραθυμία καὶ ὁ ἐγκωκεντρισμὸς μας τὰ κάβουν βαριά καὶ ἀσῆκωτα. Καὶ προσπαθοῦμε νά βολετοῦμε μόνο μέ φιλιαιες περὶ ἀγάπης καὶ προσφορῶς.

Ἄγάπη «ἐδῶ καὶ τώρα»

Μιά φωτεινὴ μορφή τῆς σύγχρονης Ρουμανικῆς Ἐκκλησίας, ὁ πρῶν ἐβραῖος ἀντικαθεστωτικὸς καὶ μετέπειτα μοναχὸς Νικόλαος Στάικχαρντ, γράφει πῶς στή φυλακὴ ἀνακάληψε τὴν ἀληθινὴν ἐν Χριστῷ ἀγάπη: «Εἶναι εὐκο-

11 Φεβρουαρίου 2018: ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΗΣ ΑΠΟΚΡΕΩ

«Μνεία τῆς δευτέρας καί ἐνδόξου παρουσίας τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ». Βλασίου ἱερομάρτυρος († 316). Θεοδώρας βασιλίσσης († 867) τῆς στερεωσάσης τὴν Ὁρθοδοξίαν.

Ἦχος: γ´ – Ἐωθινόν: Γ´ – Ἀπόστολος: Α´ Κορ. ν´ 8 - θ´ 2 – Εὐαγγέλιον: Μτ. κε´ 31-46.

Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 18 Φεβρουαρίου, τῆς Τυρινῆς.
Ἀπόστολος: Ρωμ. ιγ´ 11 - ιδ´ 4 – Εὐαγγέλιον: Μτ. ζ´ 14-21.

Ἡο νά θέλεις γενικά τό καλό τῆς ἀνθρωπότητας καί νά μιλήσ γιά τό δίκαιο τῆς ἐργατικῆς τάξης. Τό δύσκολο εἶναι νά μεταφέρεις τόν παράλυτο συγκρατούμενό σου στήν τουαλέτα τῆς φυλακῆς, νά δώσεις στόν ἰδιότροπο ἄρρωστο φυλακισμένο αὐτό πού θά σοῦ ζητήσει, νά ὑπομείνεις τό ροχαλητό τοῦ διπλανοῦ σου χωρίς νά τόν ξυπνήσεις ἢ νά ἀκοῦς ὑπομονετικά τόν ἀνυπόφορο πού δέν σταματάει νά διηγεῖται τίς δυστυχίες του. Αὐτόν τόν διπλανό μας πρέπει νά βοηθήσουμε, αὐτόν πού ἐκτός ἀπό πληγές εἶναι γεμάτος ἴσως αὐθάδεια καί ἀπαιτήσεις, αὐτόν πού τό καλό πού τοῦ κάνουμε δέν ἀποκλείεται νά τό δεῖ μέ καχυποψία ἢ εἰρωνεία, ἄν δέν μᾶς βρίσει κι ἀπό πάνω. Δέν πρέπει λοιπόν νά περιοριζόμαστε σέ κούφιες ἀγαπολογίες. Πρέπει νά παρηγορήσουμε τόν Χριστό, στό πρόσωπο τοῦ διπλανοῦ μας, στό πρόσωπο αὐτοῦ πού περιμένει ἐδῶ καί τώρα νά τόν συμπονέσουμε».

Θά μπορούσαμε, λοιπόν, νά διορθώσουμε τή φράση «ὁ Χριστιανισμός εἶναι ἡ θρησκεία τῆς ἀγάπης» μέ τά λόγια: «Ἡ μοναδική πηγή τῆς ἀληθινῆς ἀγάπης, ὁ Χριστός, ἀνύψωσε τήν ἀσκηση τῆς ἀγάπης σέ βασικό κλειδί τῆς αἰώνιας Βασιλείας του».

Ἄρχιμ. Β.Λ.

ΑΠΟ ΤΙΣ ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΤΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ

ΑΓΩΝΙΑ ΚΑΙ ΚΑΤΑΝΥΞΗ, Ἐπιλογή δοκιμίων ὀρθοδόξου στοχασμοῦ

Ὁμοτ. Καθηγ. Παν/μίου Ἀθηνῶν Π. Β. Πάσχου

(Γ´ ἔκδ. βελτιωμένη, σχῆμα 14x21, σελ. 294)

ΟΜΙΛΙΑ ΤΗΣ «ΦΩΝΗΣ ΚΥΡΙΟΥ»: Κάθε Σάββατο καί ὥρα 6.00 μ.μ. γίνεται τό κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου», στόν Ἱ. Ναό Ἁγίας Εἰρήνης (ὁδ. Αἰόλου) Ἀθήνα. Προηγείται ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἑσπερινοῦ, στήν ὁποία περιστασιακῶς θά χοροστατεῖ ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος καί θά ὁμιλεῖ.

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἐβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καί ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰαοῦ 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδόσις - Διευθυντής: Ἐπίσκοπος Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξι, τηλ. 210.7272.331. Διεκπεραίωση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπό τῶν ἱερῶν ναῶν δανάμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ´ ὄλο τόν κόσμο μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr
